

klasse

Leren kiezen

Iedereen moet elke dag kiezen.

Hoe laat hij opstaat, wat hij eet, wanneer en waar hij inkopen doet, welke tv-programma's hij bekijkt... Maar iedereen maakt ook wel eens een meer belangrijke keuze. Welke job hij kiest bijvoorbeeld, waar hij gaat wonen, of hij gaat voortstuderen...

De tijd dat mensen **blindelings** hun weg vonden en alles voor hen klaar lag, is voorgoed voorbij. Niemand maakt nog een keuze in uw plaats. In een wereld waar alles vlug verandert

kiest u zelf.

Niemand kiest met zijn ogen dicht. Men kijkt naar zichzelf, wat men wil, wat men kan. Met de **ogen open** voor deze wereld en zijn mogelijkheden.

Kiezen is een vaardigheid. En dat moeten kinderen leren. Dat kunnen ze niet alleen. Daar hebben ze hun ouders en leerkrachten voor nodig.

Vaak mogen kiezen om goed te kunnen kiezen. Daar komt het op aan. Thuis en op school. Kijkt u ook even op pagina 2. (Wie niet weg is, is gezien)

Ouders en leerkrachten kiezen nog vaak **in de plaats van** kinderen. Zij bepalen wat kinderen die dag aantrekken, wat ze die dag doen, hoe ze een vraagstuk oplossen, wanneer ze beginnen studeren... Ze leiden kinderen alsof ze **blind** zijn. Kinderen moeten dan nooit kiezen. Ze kunnen niet kiezen. Ook niet als ze een belangrijke keuze moeten maken. Welke studierichting ga ik volgen? Wat wil ik later worden? «Vroeger was het gemakkelijker», zeggen ouders dan. «Nu weten we niet meer wat te kiezen». Het gevaar is groot dat het **de verkeerde keuze** wordt.

HOE KATRIEN HAAR KEUZE MAAKT P. 2

«WAT LEREN ZE OP SCHOOL?» P. 4

GRATIS NAAR LONDEN: UW KANS OP P. 8

«Katrien kan niet kiezen»

Stefan (35):

«Binnenkort moeten we voor ons Katrien een studierichting kiezen. Natuurlijk is dat een belangrijk moment. Haar verdere loopbaan op school hangt daaraan vast. Misschien zelfs wat ze later gaat worden. Maar dat weet ons Katrien nog niet. Katrien **weet nooit wat ze wil**. Alleen dat ze zeker geen Latijn wil gaan studeren. Dat is iets voor de **strevertjes**.

Maar voor ons Katrien zou het goed zijn dat ze de zwaarste richting kiest. Een beetje studiedruk moet er van jongsaf aan toch zijn.

Zo leert ze **op haar tippen** staan. Dat is belangrijk voor later. Als ze hard werkt, kan ze dat wel aan. Bovendien geven

Latijn en wiskunde toch de beste algemene vorming. En als het echt té moeilijk wordt, kan ze nog altijd afzakken naar een andere richting.»

Stefan bedoelt het goed, maar...

«Ik ben goed in rekenen»

Als kinderen een goede studiekeuze willen maken, moeten ze eerst **naar zichzelf kijken**. Wie ben ik?

- Waar ben ik goed in, volgens mezelf, mijn ouders, mijn leerkrachten?
- Wat doe ik graag (in mijn vrije tijd en op school)?
- Heb ik een goede studiehouding? Ben ik gemotiveerd, kan ik me makkelijk concentreren? Heb ik een goede studiemethode? Geloof ik in mezelf?
- Hoe zit het met mijn gezondheid, is er iets dat een bepaalde keuze in de weg staat?

Opvoeders (ouders, grootouders, leerkrachten) kunnen kinderen uitdagen om over zichzelf na te denken. Ouders kunnen in een eerlijk gesprek beter laten voelen dat ze hun kind au sérieux nemen. Ervoor zorgen dat ze niet boven, maar naast hem staan. Hem stimuleren over zichzelf te praten en er ook naar luisteren. Ouders, leerkrachten en het PMS werken hier best samen.

«Goeie stielmannen zijn overal nodig»

Van jongsaf aan fantaseren kinderen over wat ze later willen worden: piloot, verpleegster, ingenieur. Ze spiegelen zich daarbij aan de volwassenen. En niet in het minst aan hun eigen ouders. Hoe denken zij over de school («Een goed diploma is belangrijk»)? Wat denken zij over beroepen en studierichtingen («Latijn geeft een goede algemene vorming»)? Hoe denken zij over hun eigen beroep? Hebben mannen en vrouwen andere beroepen («Kleuterleider, dat is toch niks voor jongens»)? En welk beroep heeft meer aanzien dan het andere («Je moet voor ingenieur studeren»)? Kinderen

staren zich makkelijk blind op wat hun ouders denken. Ze kiezen een studierichting omwille van het aanzien dat ouders eraan geven. Ook al past die niet bij hun belangstelling en mogelijkheden. Meisjes gaan typische meisjesrichtingen kiezen, kinderen die thuishoren in het technisch onderwijs kiezen omwille van hun ouders toch voor het ASO. Of kinderen uit een arbeidersmilieu kiezen voor het beroepssecundair, terwijl ze best geschikt zijn voor het ASO.

Denken ouders bij de toekomstplannen van hun kind altijd alleen aan hun kind? Of spelen hun eigen toekomstplannen voor hun kind een grote rol? Of de eigen gemiste kansen («Had ik maar wat langer gestudeerd»)? Misschien willen ze anderen (familie, burens, kennissen...) in de eerste plaats tonen wat hun kind kan. Ouders zijn er zich niet altijd van bewust dat dit hen sterk beïnvloedt.

«Ik kies hetzelfde als Lien»

Na de lagere school moeten kinderen kiezen welke richting ze uit gaan. In het secundair onderwijs moeten ze meer en meer zelf keuzes maken. Welke vakken wil ik volgen? Wat wil ik later worden? Maar kinderen moeten **leren kiezen**. Van jongsaf aan. Daar moeten opvoeders **oog** voor **hebben**. Wie nooit een keuze moet maken, zal geen keuze kunnen maken als het erop aan komt.

Veel leerkrachten zorgen in de kleuterklas al voor keuzemomenten. «Ga ik in de tekenhoek kleuren, kies ik voor een boek in de leeshoek of ga ik tuimelen in de speelhoek?» Ook in de lagere school en het secundair onderwijs leren kinderen meer en meer kiezen. Het is één van de leerdoelen op school. U kunt het in de eindtermen terugvinden.

Hoe ouders kunnen helpen? Kinderen vaak laten kiezen. Dat niet in hun plaats doen. Kinderen ook laten stilstaan bij hun keuze: waarom kiest uw kind voor het weekend met de jeugdbeweging boven het tornooi van de sportclub? Wat zijn de voor- en nadelen? En hoe zwaar wegen die door? Wat zijn de **gevolgen** van een keuze? Zo wordt kiezen een vaardigheid. Hoe vroeger u ermee begint, hoe beter.

«Moderne talen is te makkelijk»

Wie wil kiezen moet weten waaruit hij allemaal kan kiezen. En hij moet **uit zijn ogen kijken**.

Welke beroepen zijn er allemaal? En heeft de studierichting die ik in het secundair onderwijs kies invloed op wat ik later wil worden? Hoe ziet dat secundair onderwijs eruit? Wat zijn de keuzemogelijkheden? Wat is de moeilijkheidsgraad van bepaalde studierichtingen en kan ik dat aan? Kinderen die **te hoog mikken**, hard moeten werken en telkens slechte resultaten halen, raken gedemotiveerd. Ze gaan heel negatief over zichzelf denken: «Ik kan dat toch niet». Bij een volgende stap in de keuze van de schoolloopbaan lopen ze het risico te laag te kiezen.

Kinderen die **onder hun eigen mogelijkheden** mikken, gaan vlug denken dat ze alles aankunnen. Zo kiezen ze de volgende keer te hoog en dreigen dan te mislukken.

Kinderen moeten op school kiezen. Na de lagere school kiezen ze hoe ze verder willen in het secundair onderwijs. Na het tweede en het vierde jaar secundair moeten kinderen opnieuw kiezen. Ouders en de school hebben een belangrijke begeleidingsopdracht. De school schakelt hiervoor het PMS in. Ook ouders kunnen in elk PMS terecht voor meer informatie over het secundair onderwijs. In elke bibliotheek vindt u meer over studiekeuze bij de non-fictie onder het nummer 430.8.

Met open ogen

Een op vijf leerlingen in het secundair onderwijs is niet tevreden met de gekozen studierichting. Een op acht zegt rechtuit te willen veranderen. Welke studierichting kinderen moesten kiezen? En wat ze zouden worden? Ouders, leerkrachten en het PMS dachten lang dat zij dat wel wisten. Intussen is dat anders. Men gelooft nu dat het de leerling zelf is die de keuze moet maken. Leerkrachten en ouders kunnen daarbij hun coach zijn. Kinderen leren met open ogen in de wereld te staan. Leerlingen die zelf kiezen, kiezen gemotiveerder, vaak ook realistischer. Maar dan moeten hun ouders en leerkrachten ze wel begeleiden. Je leert niet kiezen met een blinddoek op. **Leren kiezen** wordt een belangrijk aandachtspunt in hedendaags onderwijs. Daarom hechten ook *Klasse voor Leerkrachten* en *Klasse voor Jongeren* daar deze maand veel belang aan.

Deze bijdrage kwam tot stand in samenwerking met de PMS-centra.

Bart (13) hangt boven zijn huiswerk te zuchten.

«Waarom moet ik nu toch wiskunde studeren? Ik heb het voor niets nodig. Ik word later toch piloot.»

Het zal Bart wellicht interesseren dat ook een beroemd piloot wiskunde broodnodig heeft. De ouders en de leraars van Bart willen hem niet zomaar de wereld laten invliegen. Ze willen hem een rugzak meegeven waar minstens het minimum inzit: een kaart om zijn weg te vinden, een kompas om de richting te kennen en een blikopener om zijn blik te verruimen. Die rugzak heet nu in het onderwijs: de *eindtermen*.

Daarin staan de minimumdoelstellingen die uw kind op het einde van de verschillende onderwijsniveaus en voor de verschillende vakken moet bereiken op school.

Er is discussie over. Maar wat wil men eigenlijk in die rugzak?

«Wat moet er in

Recept

Karl (14) heeft op zijn eerste rapport van het schooljaar een tekort voor wiskunde. «Bijna de hele klas was gebuisd», komt hij vertellen. Dat gelooft u niet zomaar natuurlijk. Maar hij blijkt gelijk te hebben. «Ik zal ze wel bijwerken», belooft de leraar op het oudercontact. «Ze hebben vorig jaar spijtig genoeg niet voldoende geleerd en nu moeten we dat allemaal inhalen.»

Eindtermen zouden dit soort situaties moeten voorkomen. Het zijn **minimumdoelstellingen**.

Die worden liefst door elke leerling op het einde van een bepaalde periode worden bereikt. Leraren weten precies wat ze wel of niet kunnen verwachten van nieuwe leerlingen.

Eindtermen hebben het over de inhoud (Wat leren de kinderen?) en het doel van ons onderwijs (Wat willen we bereiken?) Hoe gebeurt dat dan in de klas? Dat is nog wat anders. Leraars volgen voor hun lessen het *leerplan* waar hun schoolbestuur verantwoordelijk voor is. Wel zullen de eindtermen aan de basis liggen van de nieuwe leerplannen. Zo verzekeren ze de doorstroming tussen vakken, graden, scholen, netten en maatschappij. Maar de school beslist hoe ze er in de praktijk uitzien. De eindtermen geven dus wel de vereiste ingrediënten aan, maar de school die u voor uw kind kiest, bepaalt zelf het recept.

Ook het kleuteronderwijs kent eindtermen. Die noemt men ontwikkelingsdoelen. Dat kan bijvoorbeeld inhouden dat ze leren vergelijken. Zijn er wel genoeg kleurpotloden voor elk kind in de klas? Of ze leren dat snoepen niet gezond is.

Karen (11) gaat op vakantie met Frans dat ze op school kennen met eenvoudige zinnen. Kinderen hebben al heel veel landen of door contact met andere situaties waarin het kind kan. Kinderen zijn pas goed met eindtermen gebruiken daarvoor. Het ligt op kunnen toepassen. **moderne maatschappij** open, wordt hij vaardig

Kompas

Lotte (9) is verhuisd en moet dus naar een andere school. De nieuwe school behoort tot een andere inrichtende macht. «Heeft ze voldoende bagage om mee te kunnen in haar nieuwe klas?», vragen haar ouders zich bezorgd af. «Zal ze wel meekunnen?»

Ouders willen graag op de hoogte zijn van wat hun kind op school leert. Als een kind overschakelt naar een andere school, dan moeten ze er zeker van kunnen zijn dat hij in zijn rugzak alles heeft wat hij nodig heeft voor de reis. De eindtermen zijn gelijk in alle scholen. Veranderen van school veroorzaakt minder problemen als beide scholen de eindtermen voldoende aanbieden.

Onze maatschappij verandert vlug. Daar moeten kinderen op worden voorbereid. Ouders verwachten van de school dat ze daarvoor zorgt. De eindtermen kunnen een kompas zijn, een richtingaanwijzer voor wat er minimaal op een school wordt aangeleerd. Ze brengen duidelijk in kaart wat uw kind moet kennen en kunnen. Zo weten ouders en al wie er belang bij heeft, waar men op school mee bezig is. Tegelijk zijn ze dus ook een soort van kwaliteitscontrole. Ze bieden ouders bovendien de **garantie** dat hun kind de vorming krijgt die hij nodig heeft in de maatschappij van morgen.

«Mijn rugzak?»

Kaart

Lies (13) is geen echt studiehoofd. Ze vindt het erg moeilijk om zich te concentreren als ze taken maakt, of lessen leert. Nu heeft ze geleerd hoe ze haar lessen en taken beter moet spreiden over de week. Het lukt haar om een goede planning te maken. Ze voelt zich al heel wat beter. Ze durft ook uitleg vragen aan haar leerkracht.

Kinderen hebben er alle belang bij dat ze problemen leren oplossen binnen en buiten de school. Dat ze zich oefenen in het gebruiken van al hun mogelijkheden. Dus niet alleen het verstand. Zodat ze later al hun kaarten op tafel kunnen leggen.

Er zijn daarom niet alleen doelstellingen voor elk vak apart, maar er zijn er ook die tijdens alle vakken aan bod moeten komen. Die noemt men *vakoverschrijdende* doelstellingen. Om een andere taal te leren begrijpen en spreken bijvoorbeeld, moeten kinderen ook begrip leren opbrengen voor de leef-en denkgewoonten van mensen met een andere taal en cultuur. Dat hoort bij *opvoeden tot burgerzin*, één van de vakoverschrijdende doelstellingen. Verder moeten ook *leren leren*, *sociale vaardigheden*, *gezondheid* en *milieu* aan bod komen. Het gaat bij de eindtermen om de vorming van de **totale persoonlijkheid** van het kind, dus niet alleen van het verstand. Hoofd, hart en handen dus.

Blikopener

...kantje met haar ouders naar het zuiden van Frankrijk. Dolblij gebruikt ze het... heeft geleerd om vriendjes te maken. Ze merkt dat ze zich verstaanbaar kan ma... netjes.

...el vlug te maken met vreemde talen. Door de media, door reizen naar het bui... t met anderstalige klasgenoten. De eindtermen leggen de nadruk op herkenbare... d een vreemde taal leert beluisteren, spreken, lezen en schrijven.

...te motiveren om te denken of te doen als ze het nut daarvan inzien. De eind... om bij alle vakken de leefwereld van de jongere zelf als blikopener. De nadruk... sen, met elkaar leren praten, leren samenwerken en zelfstandig zijn. In onze

chappij is dat meer dan nodig. Zo leert het kind de werkelijkheid te begrij... en ontwikkelt hij een positieve houding.

Bij de eindtermen is iedereen betrokken: scholen, leerkrachten, leerlingen, ouders en de rest van de maatschappij. Daarom besteedt ook *Klasse voor Leerkrachten* deze maand aandacht aan dit onderwerp. U leest er uiteraard ook over in de kranten. Want het laatste woord is hierover nog niet gezegd. U kunt uw **mening** kwijt bij *Klasse voor Ouders (RUGZAK)* - Koningsstraat 138 - lokaal 508 - 1000 Brussel.

Over de eindtermen voor de eerste graad secundair onderwijs leest u meer in de folder 'Een gedeelde verantwoordelijkheid'. U kunt hem gratis aanvragen bij de *Afdeling Informatie en Documentatie* - Koningsstraat 71 - 1000 Brussel - tel 02-219 94 36.

Dag van het Kind

«Papa, weet jij hoe de cel eruit ziet in een politiekantoor? En waar moeten chauffeurs slapen die volgens de politie te veel gedronken hebben?»

«Zeg jongen, waar kom jij nu mee af?»

Kinderen kijken met grote ogen naar de wereld van de volwassenen. Vaak stellen ze vanzelfsprekende vragen die toch verrassen. «Da's voor grote mensen», krijgen ze vaak als antwoord. Kinderen horen niet thuis in die 'grotmensenwereld'. En natuurlijk geldt dat ook voor een aantal gevaarlijke of erg moeilijke zaken. Toch kunnen kinderen die wereld best vroeg leren kennen. Zo zien ze hoe die wereld in elkaar zit. Zien ze ook wat ze op school leren. Ze leren respect opbrengen voor andere beroepen, andere culturen... Kortom ze leren hún weg zoeken.

Kinderen willen in die wereld van volwassenen meer dan alleen maar eens kijken. Ze willen ook voelen, ruiken, vastnemen, proberen en vooral doen. Kortom, ze willen er wat in roefelen. Op ontdekkingsstocht in de wereld van de volwassenen? Dat kunnen ze tijdens **Roefel, de Dag van het Kind op zaterdag 28 juni**. Dit jaar vindt Roefel voor de zevende keer plaats. Het centrale thema is «Help!»

Meer dan 200 gemeenten in Vlaanderen hebben voor die dag een Roefel-programma klaar voor kinderen van zes tot dertien jaar. Vorig jaar deden meer dan 70.000 kinderen mee. Bejaarden helpen verzorgen, een ademtest laten uitvoeren in een politiecombi of boetseren in het atelier van een kunstenaar. Het kan dan allemaal. Wat uw gemeente haar kinderen serveert, vindt u in een gratis programmabrochure. U kunt die bij de jeugddienst van uw gemeente halen. Haast u, want voor veel activiteiten moet uw kind inschrijven. U kunt ook altijd het centrale Roefelsecretariaat bellen op het nummer 02-549 02 14.

Roefel is een initiatief van de Koning Boudewijnstichting, de Afdeling Jeugdwerk van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de vijf Vlaamse Provincies, de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met de medewerking van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.

Roefelen met Klasse is nog leuker. Maar dat vermoedde u al. Wij hebben 500 gratis Roefel T-shirts klaar voor even veel kinderen. Als u als de gesmeerde bliksem deze bon invult en opstuurt, staat uw kind op 28 juni te blinken met zo'n T-shirt.

ROEFELEN MET KLASSE

JA, mijn kind wil mee-roefelen op zaterdag 28 juni. Graag krijg ik een gratis Roefel T-shirt toegestuurd.

Mijn kind is ..... jaar oud.

Zijn maat is .....

Naam: _____

Adres: _____

_____

_____

Knip deze bon uit, kleef hem op een briefkaart en stuur hem op naar Klasse voor Ouders - Koningsstraat 138, lokaal 508, 1000 Brussel.

erg gesteld. Slechts één op vier eet voldoende vers **fruit**. Dat wil zeggen ten minste twee stuks per dag.

Groenten en fruit bevatten veel vezels. Die bevorderen de doorvoer in de darmen. Daardoor hebben eventuele kankerverwekkende of giftige stoffen minder kans om in contact te komen met de darmwand. Ook bruin brood en aardappelen leveren ons de nodige vezels. Gelukkig is hier de situatie beter. 85 % eet elke dag brood. 18 % van de Vlamingen eet minstens vijf keer per week gekookte aardappelen.

5 Op zoek naar hints voor een gezonde voeding? Vraag de tips aan met een aan u geadresseerde en gefrankeerde envelop bij de Vlaamse Vereniging van Voedingskundigen en Diëtisten - Gabriëllestraat 39/3 - 1640 Sint-Genesius-Rode.

Ouders en de school dichter bij elkaar brengen. Dat is één van de doelstellingen van Klasse voor Ouders. Ouders en leerkrachten zijn immers partners in de opvoeding van een kind. Al jaren werken ouders in scholen met hetzelfde doel. Ze schrijven een ouderblad, organiseren discussie-avonden met de leerkrachten, thema-avonden of heuse projecten. U heeft op school zo'n leuk **initiatief** lopen? Of wilt u gewoon even praten over de ouderwerking bij u op school? U wilt ons uitnodigen op een oudervergadering? Stuur ons een uitnodigingskaartje. Als het kan komen we graag bij u langs. Kwestie van de violen weer eens gelijk te stemmen.

Klasse voor Ouders is een initiatief van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Elke school kan zich inschrijven om dit blad elke maand gratis aan de ouders van kinderen tot en met de eerste graad secundair mee te geven. Tot nu toe doen 80 % van de scholen mee. Goed voor 600.000 lezers. Een individueel abonnement kan. Maar dat kost dan wel 200 fr. voor de postzegels. Vragen? Bel of schrijf Klasse voor Ouders - Koningsstraat 138, lokaal 508 - 1000 Brussel - tel 02-211 45 64 - fax 02-211 46 61.

Violen 2

Klimaat 6 Jeroen is de laatste tijd erg agressief. Hij kan zich moeilijk concentreren en barst regelmatig uit in een huilbui. Hij is nergens nog voor geïnteresseerd. Hij krijgt straf, maar het helpt niet. Er scheelt meer met Jeroen. Maar zijn ouders en leerkrachten merken het niet. Hij is depressief.

Bijna 4 % van de kinderen tussen zes en twaalf jaar is **depressief**. Drie keer zoveel meisjes dan jongens. Depressie bij kinderen is moeilijk op te sporen. Depressieve volwassenen zien er depressief uit: lusteloos, somber. Bij kinderen is dat niet altijd het geval. Het uit zich op andere manieren. Zo kunnen leermoeilijkheden, opstandig gedrag, slaapstoornissen, faalangst, hoofdpijn of bedplassen ook signalen zijn. Ouders en leerkrachten kunnen dan best gepast handelen. Kinderen met een depressie hebben in de eerste plaats een warm en liefdevol klimaat nodig, aantrekkelijke en eenvoudige situaties die ze aankunnen. Zowel thuis als op school. Ze moeten voelen dat er iemand naast hen staat terwijl ze omgaan met hun omgeving. Aan zo'n opvoedingsklimaat werken is de eerste stap. Helpt dat niet, dan moeten ouders en leerkrachten gespecialiseerde hulp zoeken.

Hoe opvoeders kinderen met een depressie kunnen opsporen en hoe ze ermee moeten omgaan? Dat kunt u lezen in «Kinderen met een depressie» van Frank De Fever en Mia Coppens. Het boek kost 595 frank. Het is uitgegeven bij Acco. U kunt het bestellen op het nummer 016-29 11 00.

Klasse

Vroeger werd Nathalie, die blind is, automatisch naar een speciale school gestuurd. Ook als ze normaal begaafd was en het programma van het gewoon onderwijs goed aankon. Nu zijn er zo'n duizendtal kinderen die ondanks een handicap toch in het gewoon onderwijs zitten. Dit vraagt dan wel een extra inspanning. Het **GON** (Geïntegreerd Onderwijs) zorgt ervoor dat de hindernissen zoveel mogelijk worden weggenomen. Zo zorgt een leerkracht uit het buitengewoon onderwijs ervoor dat de leerboeken voor Nathalie worden omgezet

1 Blind

in brailleschrift. Leerkrachten uit het gewoon en het buitengewoon onderwijs ontmoeten elkaar en wisselen ervaringen uit. Daar worden alle kinderen beter van. Dat andere kind in de klas helpt kinderen met andere ogen naar zichzelf, elkaar en de wereld kijken.

Voor meer informatie over het GON kunnen ouders altijd terecht bij het PMS-centrum.

7 / 10

De klassieke inspecteur die onverwacht de klas binnenstapt, bestaat al enkele jaren niet meer. Maar de gemeenschap (en dat zijn wij allemaal toch) is bezorgd om de kwaliteit van het onderwijs in Vlaamse scholen. Daarvoor heeft de Vlaamse Overheid haar **onderwijsinspectie**. Die stuurt regelmatig een team van inspecteurs naar een school. Dat onderzoekt gedurende enkele dagen grondig het onderwijs in de school. Ze letten op veel zaken. Krijgen de kinderen een minimale basisvorming? Heeft de school aandacht voor de totale ontplooiing van heel het kind? Krijgt elk kind maximale kansen op ontwikkeling? Maar de overheid verwacht van scholen meer en meer dat zij zelf de verantwoordelijkheid kunnen dragen voor hun onderwijskwaliteit. Dat betekent dat elke school haar werking goed moet organiseren. Ook dat brengt de doorlichting in kaart. Werkt het schoolteam samen aan een eigen project, is er genoeg communicatie en overleg, kan de school zelf waken over de gekozen koers en is er ruimte voorzien voor nascholing, om nieuwe zaken uit te proberen, om van elkaar te leren? De schooldoorlichting wordt afgerond met een rapport. Dat krijgt de school dan. En die wordt verondersteld daar wat mee te doen. Elk jaar worden zo'n 300 scholen doorgelicht. In principe krijgt elke school minstens om de zes jaar een doorlichting.

Meer leest u in «Zicht op schooldoorlichting door de onderwijsinspectie in het basisonderwijs». U kunt de brochure voor 50 fr. bestellen op de Afdeling Informatie en Documentatie van het departement Onderwijs - Koningsstraat 71 - 1000 Brussel - tel 02-219 94 36.

Goed nieuws. U weet het ondertussen al wel. Maandag 30 juni wordt dit schooljaar (uitzonderlijk) een extra vrije dag.

Nest 7

«Aan ons Evelien hebben we niks meer te zeggen. We doen nochtans zo ons best om haar altijd het beste te geven. Maar 't is nooit goed genoeg. Geven we haar een vinger, dan wil ze de hele hand.»

Ouders willen dat hun kind het goed heeft. Dat het zich veilig voelt bij hen. Ze geven hun kind de warmte die het nodig heeft. Dat ze het daarbij af en toe ook eens verwennen, is heel gewoon. Verwennen kan echter leiden tot problemen. Als er geen beperking meer is bij dat **verwennen**. Evelien eist steeds meer. Ze weet maar al te goed hoe ze haar ouders moet manipuleren. Als ze boos is, maakt ze lang genoeg kabaal tot haar ouders haar ijsjes of snoep geven om ermee op te houden. Ze krijgt cadeautjes ook als ze die absoluut niet verdient. Ze is een verwend nest. Haar ouders voelen dan dat ze alleen nog plichten en geen rechten meer hebben. Het is niet altijd gemakkelijk om neen te zeggen. Toch heeft een kind duidelijke grenzen nodig om zich veilig te voelen. Ze moeten weten waar ze aan toe zijn.

De gratis folder *Help! Ik verzuip* maakt ouders en andere opvoeders gevoelig voor het probleem verwennen. De folder geeft ook enkele tips en verwijst naar organisaties die rond dit onderwerp werken.

U kunt de gratis folder schriftelijk aanvragen bij het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg - Casinostraat 24 - 9100 St. Niklaas.

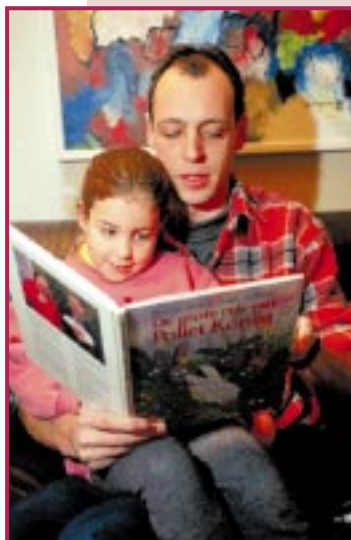
«Onze kinderen zijn beginnende lezers. Wij willen ze graag zo veel mogelijk leesvoer voorschotelen. Hoe weet ik of ze het boek dat ik geef wel aankunnen?»

Misschien vraagt u dat best aan de leerkracht natuurlijk. Onderzoek maakt duidelijk dat er bij kinderen van het eerste leerjaar al grote verschillen bestaan in hoe ze lezen en wat ze aankunnen. De moeilijkheid van een leestekst hangt af van verschillende factoren. Er is de inhoud, maar ook de lengte van de zinnen en woorden. Daarom spreekt men ook van niveaulezen. Zo zijn er **negen AVI-niveaus**. In de bibliotheken en boekhandels worden ze vaak aangeduid met een kleurtje. Soms wordt op de kaft het AVI-niveau vermeld.

We zetten op een rijtje wanneer een kind welk niveau aankan. Maar elk kind verschilt natuurlijk.

AVI 1 en AVI 2 maart van het eerste leerjaar - AVI 3 einde van het eerste leerjaar - AVI 4 Kerstmis tweede leerjaar - AVI 5 Pasen tweede leerjaar - AVI 6 einde tweede leerjaar - AVI 7 Kerstmis derde leerjaar - AVI 8 Pasen derde leerjaar - AVI 9 einde derde leerjaar.

4 [Doorgelicht]

3 Kleuren

Klasse voor Ouders wil ouders nauwer betrekken bij het onderwijs van hun kind. Scholen hebben ouders nodig. Alleen als ze samenwerken kan onderwijs efficiënt zijn. Dit blad is bedoeld voor ouders van kinderen tot en met de eerste graad van het secundair onderwijs. Scholen die geloven in **communicatie** met ouders schrijven zich in en krijgen het blad gratis om aan de kinderen mee te geven. Momenteel zijn vier scholen op vijf ingeschreven, goed voor meer dan 600.000 exemplaren. *Klasse voor Ouders* is een initiatief van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het blad is het broertje van *Klasse* (maandblad voor alle leerkrachten en directies) en *Klasse voor Jongeren* (van de tweede en derde graad secundair onderwijs).

Klasse voor Ouders bestaat nog maar sinds dit schooljaar. U leest nu dus het negende nummer. En omdat we uw mening belangrijk vinden, vragen we ze. Wat vindt u van dit blad? Beoordeel *Klasse voor Ouders* niet op dit ene nummer, maar kijk naar verschillende nummers.

En hoe staat u tegenover een aantal belangrijke problemen in verband met opvoeding en onderwijs?

I. Over Klasse voor Ouders

Onderstreep wat in de volgende uitspraken voor u opgaat.

1. Ik ontvang *Klasse voor Ouders*: regelmatig (elke maand) / niet regelmatig (niet elke maand).
2. Ik ontvang telkens 1 / 2 / ... exemplaren.
3. Ik lees het blad grondig / de belangrijkste zaken / oppervlakkig / niet.
4. Wie leest uw exemplaar nog regelmatig: niemand / mijn partner / de kinderen (hoeveel:...) / anderen:.....
5. Ik vind de inhoud van het blad zeer goed / goed / behoorlijk / matig / slecht.
6. Ik vind de vormgeving van het blad zeer goed / goed / behoorlijk / matig / slecht.
7. Ik vind het taalgebruik zeer goed / goed / behoorlijk / matig / slecht.
8. Ik vind de illustraties zeer goed / goed / behoorlijk / matig / slecht.
9. Ik herken mezelf als ouder zeker / behoorlijk / matig / niet in het blad.
10. Ik maak veel / regelmatig / af en toe / nooit gebruik van de tips, bons, acties en doorverwijsadressen.
11. Ik bewaar *Klasse voor Ouders*: niet / sommige nummers / elk nummer.
12. Ik vind dit blad voor mij erg belangrijk / belangrijk / matig belangrijk / niet belangrijk.
13. Ik vind dit initiatief van de overheid zeer goed / goed / behoorlijk / matig / slecht.
14. Dank zij *Klasse voor Ouders* voel ik me meer betrokken bij de school en onderwijs: ja / min of meer / neen.
15. Ik zou dit blad in de toekomst zeker nog / misschien nog / niet meer willen ontvangen.
16. Ik vind het belangrijk / matig belangrijk / niet belangrijk dat er verbanden worden gelegd met de andere publicaties van *Klasse* (voor leerkrachten, voor jongeren).
17. De artikels mogen langer zijn / mogen korter zijn / zijn goed van lengte.
18. Ik heb al / nog niet kennisgemaakt met *Klasse* op Internet.
19. Ik vind *Klasse* op Internet zeer goed / goed / behoorlijk / matig / slecht.
20. Waar ligt volgens u de sterkte van *Klasse voor Ouders*?

.....
 .....
 .....

21. Wat vindt u de zwakste punten van het blad?

.....
 .....
 .....

22. Waar zou *Klasse voor Ouders* in de toekomst meer aandacht aan moeten besteden?

.....
 .....
 .....

GRATIS NAAR LONDEN

Vul deze enquête meteen in. Wij zijn **nieuw** naar uw mening. Er zijn twee gratis Eurostar-weekends (voor twee personen, alles erop en eraan) naar Londen te winnen. Daarnaast liggen er nog tien boeken- en cd-bons van 2000 fr. voor u klaar. Gewoon (eerlijk en kritisch) invullen en opsturen. Waar wacht u op?

ik ben moeder   ik ben vader

Mijn kind zit in:

de kleuterschool   de lagere school

de eerste graad secundair onderwijs

VERTROUWELIJK. *Klasse* behandelt deze gegevens strikt vertrouwelijk. U vult uw naam en adres alleen in als u voor de te winnen prijzen in aanmerking wilt komen.

NAAM: _____

ADRES: _____

Vul deze enquête in en stuur ze vóór 14 juni naar *Klasse voor Ouders* (ENQUÊTE) - Koningsstraat 138, lokaal 508 - 1000 Brussel.

II. Over onderwijs en opvoeding

Duid met een cijfer in het vakje aan of u al dan niet akkoord gaat met de volgende stellingen.

5 = zeker akkoord; 4 = akkoord; 3 = gematigd; 2 = niet akkoord; 1 = zeker niet akkoord

1. Ik voel me als ouder voldoende **betrokken** bij het beleid van de school.
2. Ik heb het moeilijk mijn kinderen een **gezonde levenswijze** (voeding, beweging...) aan te leren.
3. Ik vind dat mijn kind **lastiger** is thuis dan op school.
4. De school van mijn kind besteedt voldoende aandacht aan **vaardigheden** (leren leren, leren kiezen, overleggen, weerbaarheid, respect hebben voor andermans mening...).
5. De leerkrachten in de school van mijn kind steunen op dezelfde duidelijke **visie** op opvoeding en onderwijs.
6. Ik ken de **visie** van waaruit de school mijn kinderen opvoedt.
7. De school van mijn kind houdt voldoende rekening met **verschillen** in geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van kinderen.
8. De school veroorzaakt **stress** bij mijn kind.
9. De school veroorzaakt **stress** bij mij, als ouder.
10. Ik kan als ouder moeilijk op tegen de invloed van steeds nieuwe **trends en rages** op mijn kind.
11. Mijn kind gaat meestal **graag** naar school.
12. Voor mijn part mogen ze **huiswerk** afschaffen.
13. Ik word goed geïnformeerd over **hoe** mijn kind het op school doet (schoolresultaten, hoe het zich voelt).
14. Ik heb de school van mijn kind **gekozen** omdat: (Drie redenen, de belangrijkste eerst)

.....
 .....
 .....

Meer commentaar kunt u altijd kwijt op een afzonderlijke brief die u bij uw enquête voegt.